

ning i Befolkningen, idet der nemlig af dette Beløb 6,200 Kr. kun er 2,000 Kr., der anvendes til Indkøb af Bøger, medens Resten anvendes til helt andre Ting. Saaledes anvendes 400 Kr. til en Bibliotekar, der naturligvis er en pensioneret Officer. Denne Bibliotekar har ved Siden af en Assistent, der ogsaa faar 400 Kr. Hovedudgiften er imidlertid 3,000 Kr., der staa opførte til Leje af Lokaler. Men det Lokale, der er Tale om at leje, er Søofficersforenings Lokale. Det forekommer mig, at det Tilskud, der her gives, og som gaar under Navn af Tilskud til Marinens Bibliotek, er for en stor Del et Tilskud, som gives til Søofficersforeningen, og jeg har derfor ment, at det er en uheldig Postering, der her finder Sted. Jeg synes, man skal hejse Flag og ikke have saadant Smuglergods om Bord. Det er misvisende, hvad der her sker. Jeg har muligvis ikke noget imod at give Tilskud til Søofficersforeningen, men saa kan den højtærede Minister søge Tilskuddet under Form af Tilskud til Søofficersforeningen og ikke som her lade det gaa som Tilskud til Marinens Bibliotek, da det dog kun i meget ringe Grad bliver anvendt til Indkøb af Bøger.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger om Bevillingen til Krydseren „Hejmdal“, som skal sendes op til Island for at udøve Inspektionen med Fiskeriet ved Island. Det er en Bevilling paa 50,000 Kr., og den er i Virkeligheden ogsaa misvisende. Jeg opfatter den ikke som et Tilskud, der gives til Ophjælp af Fiskeriet, den er ikke andet end et yderligere Tilskud, der gives til Kontoen: Øvelsesudrustninger paa § 23. Denne Konto andrager i Forvejen 300,000 Kr., men paa denne Maade faar den yderligere 50,000 Kr. paa § 26. Dette er jeg imod, og jeg er imod det af flere Grunde. For det første vil jeg anse det for meget uheldigt at udsende et stort Krigsskib til at føre Kontrol med fremmede Fiskere. Et saadant stort Krigsskib ville de fremmede Trawlfiskere, som ere inde paa Territoriet, hvor de ikke maa komme, kunne se i lang Afstand, og de kunne altsaa tage sig i Vare. Det er jo heller ikke Meningen med at udsende et Skib i dette Øjemed, at man skal sende et Skib, der har en Besætning af 113 Mand, man vilde kunne nøjes med et Skib, der havde en meget mindre Besætning og alligevel udrette det samme, rimeligvis mere. Derfor siger jeg, at denne Bevilling gives ikke af Hensyn til Ophjælpning af Fiskeriet, det er en Maade, hvorpaa Marineministeren faar forøget Udrust-

ningskontoen paa § 23. Nu er der noget meget mærkeligt ved denne Bevilling i Aar. Den er af Flertallet, baade Venstre, Højre og moderate, nedsat med 15,000 Kr. Men det var egentlig ikke ønsket fra dette Flertals Side, at denne Bevilling skulde nedsættes. Ministeren kunde meget godt have bevaret Bevillingen, hvis han havde ønsket det. Ja, saaledes som jeg har forstaaet Sagen, havde den højtærede Minister Valget imellem, om han vilde have denne Bevilling i dens fulde Udstrækning eller miste noget til sit Krigsvæsen. Sagen stod saaledes, at den højtærede Minister havde Valget imellem at værne om Fiskernes Interesser paa den ene Side og redde 15,000 Kr. ekstra til sit Militærvæsen paa den anden Side. Men naar der paa den ene Side staaer Fiskernes Interesser og paa den anden Side de militære Interesser, vide vi, til hvad Side den højtærede Ministers Kærlighed gaar. Han giver Fiskerne en god Dag og foretrækker at bjærge disse 15,000 Kr. i militært Øjemed.

Der har i Aar været afholdt et Samraad angaaende Marinens Undervisningsanstalter. Jeg har adskillige Gange i dette Ting paatalt, at Undervisningen ved Søofficersskolen er den allerdyreste Undervisning, der findes noget Sted i vort Land. Den er i den Grad kostbar, at den langt overgaar den Undervisning, der findes paa Krigsministeriets Budget. Det har været mig en Glæde, at det i Aar synes, som om den højtærede Minister er villig til at faa denne Sag ordnet, idet han har bebudet, at han næste Aar vilde fremsætte Forslag om at indskrænke denne Undervisning saaledes, at den bliver billigere. Saa vidt jeg har forstaaet, har den højtærede Minister udtalt, at 6,000 Kr. kunde der nok spares. Det er jo altid noget, skønt denne Undervisning vil endda være overordentlig kostbar.

Saa skal jeg til Slutning gøre nogle Bemærkninger om Nyboders Huse. Der er i Aar nægtet et Beløb til Nyboder af 15,000 Kr. til Brolægning af Gadernø derude. Hele det Beløb, der er Tale om, er 60,000 Kr., hvoraf en Fjerdedel skulde komme til Udbetaling i Aar, altsaa 15,000 Kr. Jeg skal villig indrømme, at Brolægningen i Nyboders Gader er meget slet, heldigvis den sletteste, vi have i Kjøbenhavn, men paa den anden Side vil jeg ikke være med til at binde en saa stor Kapital som 60,000 Kr. ude i det gamle Nyboder. Jeg synes, vi maatte se at komme til en anden Ordning med Nyboder, fordi det er i høj Grad uheldigt saaledes Aar for Aar at anbringe store Pengemidler i disse gamle